

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zosimo Presbytero. 205.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

hoc optimis quadrat. Illud ob misericordiam fit: hoc ob mercedem procreatur. Nā ille ob animi imbecillitatem miserationi est: hic ob animi magnitudinem corona donatur.

Esaiæ militi. 203.

Veniam nec habes nec habiturus es, si in iisdē institutis perstes. Si autem animum mutes, ac furorē & rabiem cōprimas, eam fortasse consequi possis. Severitatem enim bonitas diuina superabit. Quodd si iudiciū fore haudquaquam existimas, audi quid Plato dicat: Nam si mors (inquit) omnibus rebus nos liberaret, commodum profectō improbis hominibus esset è vita discedere, quò simul & corporibus & eorum vitio vnā cum animis liberarentur. Nunc autem, quandoquidem anima immortalis esse apparet, nulla ei alia ratio, qua malum effugiat, nec salus patet, quàm vt optima & prudentissima fiat.

Dionysio. 204.

Ea ignorare videris, quæ etiam admodū pueri norunt. Miraci enim te dixisti, qui fiat, vt qui iucunda loquuntur, auditores facilius alliciant, quàm qui vtilia præcipiunt: illud nimirum ignorans, hinc fieri, vt illi admirationi, isti odio sint, quodd illi cupiditatibus obsequantur, isti autem aduersus eas pugnent. Voluptati enim cedit utilitas.

Zosimo Presbytero. 205.

Non modò is, qui in sacrum ordinem cooptatus est, sed etiam quilibet vir probus (tantum enim inter sacerdotem & quemlibet probum virum interesse debet, quantum inter cælum ac terram discriminis est) nihil petulans ac iuvenile agere debet, verùm temperantem vbique ac probè moderatam vitæ rationem præ se ferre. Tu autem, vt aiunt, nec, cum iuuenis esses, modum in lasciuis atque libidi-

νώπει. τὸ μὲν δὲ οἴκτοι γίνονται, τὸ δὲ δὲ ἀμοιβὴν τίκεται. ὁ μὲν γὰρ ἀφ' ἀκροφυχίας ἐλευθεῖται, ἡ δὲ ἀφ' ἐμεγαλοφυχίας τεφραῖται.

Ἡσαΐα γραπῶτη. σγ.

Συζητῶμιν ἔτε ἔχεις, οὔτε ἔχεις, εἰ τοῖς αὐτοῖς ἔπιμεινοῖς, εἰ δὲ μεταβάλοις, καὶ τῆς μαρτίας καὶ τῆς λύπης ἀποπαύσοιο, ἀποπαύσας ταύτης. τὸ γὰρ ἀκριβές, ἡ θεία ἀγαθότης νικῶσι, εἰδ' ὅσα οἶει κρίσιν εἶναι, ἀκουε Πλάτωνος λέγοντος, εἰ μὲν γὰρ ὁ θάνατος τοῦ παντός ἀπαλλαγὴ, ἔρμενον ἂν ἰδῶ τοῖς κακοῖς ἀποθανῆσι, τὸ τε σῶματος ἅμα ἀπιλλάξθαι, καὶ τῆς αὐτῆς κακίας μετὰ τῆς ψυχῆς. ἢ οὐδ' ἐπειδὴ ἄθνατος φαίνεται ἔσσαι, οὐδὲ μὲν ἂν αὐτῇ ἄλλη ἀποφυγὴ εἴη κακῶν καὶ σωτηρία πλὴν τοῦ ὡς βελτίστην τε καὶ φρονιμωτάτην γενέσθαι.

Διονυσίου. σδ.

Κινδυνεύεις ἀγνοεῖν, ἀ καὶ οἱ κομῶδῶν ἢ νήπιοι γινώσκουσιν. ἔφησ γὰρ θαυμάζειν πῶς οἱ τὰ τέρποντα φερόντες, τῆς τὰ λυσιτελοῦντα φερόντων, μᾶλλον ῥᾶον ἐπάρογοι, τοὺς ἀκρομυθῶδες ἀγνοῶν, ὅτι ὅσα τὸ τοῦ μὲν χαρίζεσθαι ταῖς ἐπιθυμίαις, τοὺς δὲ μάχεσθαι. τοὺς μὲν θαυμάζεσθαι συμβαίνει, τοὺς δὲ μισεῖσθαι. ἢ πᾶσαι γὰρ ἡδονῆς τὸ συμφέρον.

Ζωσίμου πρεσβυτέρου. σε.

Οὐ μόνον ὁ ἱερωμένος, ἀλλὰ καὶ ὁ εὐδίκμος. τοσοῦτον γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ μέσον τοῦ ἱερωμένους καὶ τοῦ εὐδίκμου, ὅσον οὐρανοῦ καὶ γῆς τὸ ἀξίφορον. οὐδὲν ἀκόλαστον, εἰδὲ μεμερικῶδες δὲ δίχμος ἂν εἴη ἀφ' ἀπάθειας, ἀλλὰ σώφρονα καὶ κεκολασμένην πανταχοῦ πλὴν δίδεται ἐπιδείκνυσθαι. οὐδὲ ὡς φασὶν, οὔτε νέος ὢν περὶ τὰς λαγνείας ἐμετρίαζες ἀφ' ἑτὴν πενίαν οὔτε

ὅτι μετὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ
 τῶν ἀποστόλων οὕτως ἔχει ἔργα αὐτοῦ τῶν
 ἀποστόλων θυσιαστικῶν.

Δαμπετίῳ ἑπισκόπῳ. σγ.

Οἱ μὲν εἰς ὠφέλειαν βλέποντες,
 ἢ πρὸς τὴν ἀποστολὴν ἀποστολῶν, ἢ τὸ μέγε-
 θος τῆς κληρονομίας, ὡς ἀφαιρῶν
 αὐτοὺς ἀποδοῦναι, ἀλλ' ἐγκω-
 μιάζειν ἑπιχειροῦσι πρὸς ἀλήθειαν,
 πρὸς ἡμετέρας δὲ δεινότεροι λέγουσι Σπο-
 δίασθ' ἰκνοῦσιν. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἐπα-
 ξίας, ἀλλά γε Σποδίασθ' ἡμετέρας
 ἐπιχειροῦσιν, τεκμηρίον τῆς ἐαυτῶν
 γνώμης τῆς ἐπὶ ταῖς ἀξιαφύγηται ὀρε-
 πούσης, καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα ἀνθρώ-
 ποις ἐγκαταλείψασιν.

Παύλῳ. σδ.

Ἐκείνος, ὡς ἔγωγε οἶμαι, δικαιοτά-
 τος ἔστι τῶν ἀποστολικῶν κρι-
 τῶν, ὁ μὴ τὰ μέγιστα ἀξιώματα ἐκ-
 πληροῦσθαι, ἀλλὰ τοῖς ἀδελφεοῖς
 τὸ εὐδὸν ἐξ εὐνομίας χρῆσθαι, καὶ νέ-
 μαν ἐν ταῖς πρῶταις ἐκείνων τὸ πρῶτον
 ἀξίαν, ἐν ταῖς δευτέραις φυλάτ-
 τεῖν τὸ ἴσον ἅπασιν, τῶν δικαιοτάτων
 καὶ μέγιστων κληρονομῶν.

Ἑρμογένει ἑπισκόπῳ. ση.

Εἰ μὲν ἔχουσι ἡμῖν τῆς ἱεροσύνης ἀ-
 γασίας ἐστειμένον ἱεροσύνην ἀναγινώ-
 σκῃ, ὡς οὐ καὶ ποιεῖν αὐτοὺς καὶ τὰς
 ἀρετὰς ἀσκεῖν, ἀλλὰ λόγῳ διδάσκου-
 σί, φρονεῖτε ὡς φρονεῖτε. οἱ δὲ
 πανταχοῦ οἱ ἱεροσύνη ἀνακηρύττουσι
 μὲν τὰς φιλαρέτας αὐτῶν, ἀποκηρύτ-
 τουσὶ δὲ τοὺς λόγῳ μόνον. σιωπῶντες
 ἑπιχειροῦσιν. τί παρέντες τὰ ἀφ' ἑ-
 αυτῶν θεῶν θεσπίζουσι διηγορευμένα τῆς ἱε-
 ρουσύνης μόνῃ ὡς ἑστὶν τυραννίδι ἐνα-
 βρῶνται. τὰ μὲν γὰρ θεῶν θεσπίσ-
 ματα, τοὺς πρὸς ἱερωσίην λαχόντας

nibus ob paupertatem tenebas, nec po-
 steaquam cōsensuisti, ob aetatem. Quapro-
 pter, si ita est, à venerando altari teipsum
 arce.

Lampetio Episcopo. 206.

Qui dum coniectos in utilitatem ocu-
 los habent, nihil tacendum esse putant, nō
 rerum præclarè gestarum magnitudinem,
 vt silentij causam obtendunt: sed veritatē,
 ad cuius laudes prædicandas, ne disertissi-
 mi quoque homines se accingere verentur,
 commendare ac laudibus afficere ni-
 tuntur. Egregiis enim rebus, si non dignè,
 at saltem quantum satis est, laudatis, ani-
 mi sui ad ea, quæ commemoratione digna
 sunt, propendentis argumentum atque
 coniecturam iis quoque qui post futuri
 sunt, relinquunt.

Paulo. 207.

Ille, mea quidem sententia, iustissimus
 controuersiarum iudex est, non qui homi-
 nes amplissimis dignitatibus ornatos per-
 timescit, verum qui imbecillioribus, id
 quo carent, pro eo atque æquitas postulat,
 subministrat: atque in honoribus id cui-
 que, quo dignus est, tribuens, omnibus
 quod æquum est, in causarum discepta-
 tione tribuit, ius videlicet vbique mensu-
 ræ loco adhibens.

Hermogeni Episcopo. 208.

Si ij, qui sacrosancta Sacerdotij dignita-
 te redimiti sunt, oraculum aliquod nobis
 recitare queant, quo illud sanciat, eos
 minimè laborare ac virtutem colere, ve-
 rum sermone solo docere oportere, sen-
 tiant sanè vt sentiunt. Sin autem diuina
 oracula passim Antistites eos prædicāt, qui
 virtutum amore flagrant: contraque eos,
 qui sermone solo alios erudire conantur,
 explodunt, ecquid isti, prætermisissis iis re-
 bus, quæ diuinis legibus præscriptæ sunt,
 Sacerdotio solo, tanquam tyrannide, glo-
 riātur: Etenim diuina scita, eos potissimum